อาหารสมอง

วีรกร ตรีเศศ

ชะตากรรมเรือลำน้อยกลางทะเลทราย

สิ่งน่ารำคาญแห่งหนึ่งอาจเป็นสิ่งน่าพึงปรารถนาสำหรับอีกแห่งหนึ่งก็เป็นได้ อูฐมากกว่า 1 ล้านตัว ที่สร้างปัญหาสิ่งแวดล้อมในออสเตรเลียกำลังจะกลายเป็นเนื้อสัตว์ชั้นดีสำหรับโลกมุสลิมด้วยการส่งออก

เมื่อ 40-50 ปีก่อน ไม่มีคนออสเตรเลียคนใดที่กินเนื้อจิงโจ้หรือเนื้อจระเข้เป็นอาหาร เนื้อจิงโจ้อย่างดีก็เอาไว้ให้หมากิน ในพื้นที่ลึกไกลเข้าไปจากชายฝั่งทะเลผมเคยเห็นเขาแช่เย็นหางจิงโจ้เอาไว้ทำซุป แช่เย็นเนื้อกระต่าย และแช่แข็งขนมปัง (วิธีถนอมขนมปังที่ดีเยี่ยม) แต่ไม่เคยเห็นการเก็บถนอมเนื้อจระเข้หรือเนื้ออูฐ

จิงโจ้และกระต่ายในออสเตรเลียนั้นมีอยู่ทั่วไปหมดทั้งในสมัยนั้นและปัจจุบัน ในบริเวณเข้าไปลึกๆ หากขับรถตอนกลางคืนต้องระวังสัตว์ประเภทแรกเพราะอาจชนจนรถพังหรือ ชนแล้วลอยเข้ามานั่งอยู่ในรถได้ ส่วนกระต่ายซึ่งไม่ใช่สัตว์พื้นเมืองนั้นรถชนตายกันเป็นประจำ แต่รถชนอูฐนั้นไม่เคยได้ยิน

ฟังแล้วอาจไม่เชื่อว่าในปัจจุบันออสเตรเลียมีอูฐอยู่ถึง 1 ล้านตัว มีการประมาณการว่าในสิบปีประชากรอูฐในออสเตรเลียจะเพิ่มขึ้นอีก 1 เท่าตัว แค่ที่มีอยู่ก็แย่แล้วเพราะกินสารพัดพืชที่พอขึ้นในบริเวณแห้งแล้ง แย่งชิงทรัพยากรจากแกะและสัตว์เศรษฐกิจอื่นอยู่ไม่น้อย หากจำนวนเพิ่มขึ้นมากกว่านี้ก็จะเป็นปัญหาแน่นอน

นักธุรกิจอาหรับเข้ามาเสนอโครงการกับรัฐออสเตรเลียใต้อย่างเหมาะเจาะ โดยจะตั้งโรงงานฆ่าอูฐปีละ 100,000 ตัว และส่งออกไปตะวันออกไกลที่นิยมเนื้ออูฐย่าง

แต่ปัญหาก็คือจะจับมันได้อย่างไร

อูฐนั้นมี 2 พันธุ์ คือพันธุ์ dromedary หรือพันธุ์อาหรับ ซึ่งมีโหนกเดียวบนหลัง อาศัยในทะเลทรายในบริเวณเอเชียตะวันตกและลามไปจนถึงทวีปแอฟริกาและอินเดีย กับพันธุ์ bactrian ซึ่งมีสองโหนก อาศัยอยู่ในตอนกลางและตะวันออกของเอเชีย เช่นในทะเลทรายจีน มองโกเลีย

อูฐมีอายุเฉลี่ย 40-50 ปี พันธุ์แรกมีจำนวนประมาณ 14 ล้านตัว และพันธุ์หลังประมาณ 1.4 ล้านตัว อูฐที่อยู่ในออสเตรเลียเป็นพันธุ์ dromedary

อูฐเป็นสัตว์มหัศจรรย์ ไม่กินน้ำเป็นสิบๆ วันได้ เพราะโหนกของมันเป็นแหล่งสะสมไขมันซึ่งทำหน้าที่เป็นตัวฉนวนกันความร้อนที่ดี และเยื่อไขมันที่อยู่ในโหนกทำหน้าที่เป็นตัวผลิตพลังงานและเปลี่ยนไขมันเป็นน้ำโดยมีออกซิเจนในอากาศเป็นตัวสร้างปฏิกิริยา

ไอน้ำที่ระเหยออกจากจมูกก็ถูกเก็บไว้เพื่อแปรกลับมาเป็นของเหลวในร่างกาย ซึ่งทำให้มีการสูญเสียน้ำน้อยจากการหายใจ

ฉี่ของมันไม่เป็นของเหลวแบบสัตว์ปกติแต่เป็นน้ำเหนียวเช่นเดียวกับมูลของมันที่ถ่ายออกมาแห้งขนาดที่เอาไปใช้จุดไฟได้เลย

นมของอูฐเป็นแหล่งอาหารสำคัญของผู้อาศัยอยู่ในทะเลทราย นอกจากจะมีไขมันและคอเลสเตอรอลต่ำแล้วยังเต็มไปด้วยวิตามินและสามารถเก็บไว้ได้นานโดยไม่บูดอีกด้วย

เนื้อของมันนั้นเป็นอาหารของมนุษย์มานมนาน ชาวกรีกโบราณบริโภคเนื้อและส่วนอื่นๆ ของอูฐย่างเช่นเดียวกับชาวโซมาเลีย อียิปต์ ซาอุดีอาระเบีย ลิเบีย ซูดาน คาซัคสถาน ฯลฯ ซึ่งถือว่าเป็นอาหารพิเศษ ในเคนยามีการกินเลือดอูฐเพราะอุดมด้วยวิตามินดีและธาตุเหล็ก

อูฐได้เข้ามาอยู่ในออสเตรเลียระหว่าง ค.ศ.1800-1850 โดยถูกนำเข้ามาเป็นเครื่องมือบุกเบิกดินแดนชายขอบทะเลทรายห่างจากฝั่งทะเลเข้ามาของคนยุโรป และเมื่อถูกปล่อยให้ใช้ชีวิตอิสระก็ออกลูกออกหลานในสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมจนมีจำนวนถึง 1 ล้านตัว

บริเวณที่อยู่หนาแน่นคือในรัฐออสเตรเลียตะวันตก ในบริเวณตะวันออกเฉียงใต้ที่ติดกับรัฐออสเตรเลียใต้และในบริเวณตะวันตกเฉียงเหนือของรัฐ ที่หนาแน่นรองลงมาก็คือในตอนใต้ของรัฐออสเตรเลียใต้ นอกนั้นก็กระจายอยู่ทั่วไปโดยอยู่กันเป็นฝูง

ปัจจุบันมีการเลี้ยงอูฐพันธุ์ดี วิ่งเร็ว ในฟาร์มเล็กๆ อยู่ทั่วไปในออสเตรเลียเพื่อส่งออกไปตะวันออกกลางเพื่อใช้ในกีฬาแข่งอูฐซึ่งเป็นที่นิยมของประเทศรอบอ่าวเปอร์เซีย ประมาณ 3,000 ตัวต่อปี และจำนวนใกล้เคียงกันถูกส่งเข้าโรงฆ่าสัตว์ต่อปีเพื่อส่งออกเนื้อไปต่างประเทศ

ปัญหาที่ปวดหัวก็คือการไม่สามารถควบคุมปริมาณส่งออกได้ ทั้งนี้ เนื่องจากปัญหาการจับอูฐ (ไม่ใช่ขี่อูฐกลับบ้านเหมือนนักพนันหมดตัว) ซึ่งเรียกได้ว่าเป็นอูฐป่าทั้งหมด

อูฐนั้นวิ่งได้เร็วถึง 40 กิโลเมตรต่อชั่วโมง ถึงแม้จะหนักถึงกว่า 400 กิโลกรัมก็ตาม (พันธุ์ bactrian หนักถึงกว่า 600 กิโลกรัม) การจับอูฐเป็นๆ นั้นเป็นเรื่องยาก วิธีการที่ใช้ก็คือการยิงจากเฮลิคอปเตอร์ซึ่งดูโหดร้ายทารุณ แต่ผู้ทำธุรกิจประเภทนี้ไม่มีทางเลือก วิธีฆ่าทารุณแบบนี้อาจเป็นอุปสรรคต่อการส่งออกเนื้อในอนาคตก็เป็นได้หากมีกลุ่มต่อต้านเหมือนการฆ่าปลาวาฬ ฆ่าเป็ดไก่ ฯลฯ

นักธุรกิจฝันว่าจะส่งออกเนื้อทั้ง 3 ชนิด คือ จิงโจ้ จระเข้ อูฐ (ผมแถมนกกระจอกเทศที่มีการเพาะพันธุ์กันมากพอควร) เป็นแพ็กเกจของเนื้อจากออสเตรเลียไปยังดินแดนทั่วโลกที่ขาดแคลนเนื้อ (เนื้ออูฐมีราคาประมาณกิโลกรัมละ 600 บาท ในดูไบ) และเห็นว่าเป็นช่องตลาดที่ประเทศอื่นยังไม่มี อย่างน้อยก็ไม่มีเนื้อจิงโจ้

มีผู้กล่าวว่าอูฐเปรียบเสมือนเรือกลางทะเลทรายที่ไม่มีวันหลับ คนอาหรับเดินทางข้ามทะเลทรายมานับพันปีค้าขายโดยขนสินค้าตามเส้นทางโดยอาศัย "เรือ" ลำนี้ บัดนี้ "เรือ" ลำนี้ที่ไปถูกต่อในออสเตรเลียกำลังจะถูกสลายกลายเป็น "ฟืน" สำหรับหุงหาอาหารของคนอาหรับ ●

น้ำจิ้มอาหารสมอง

True greatness consists in being master of one's self.

Daniel Defoe

(นักเขียนมีชื่อชาวอังกฤษ ค.ศ.1661-1731)

ส่วนประกอบของความยิ่งใหญ่ที่แท้จริงคือความสามารถในการเป็นนายของตัวเอง

เครื่องเคียงอาหารสมอง

กาลครั้งหนึ่ง นามมาแล้ว...อาเธอร์ถูกจับและจะถูกประหารชีวิต แต่กษัตริย์เสนอให้เขาเป็นอิสระ ถ้าหากเขาสามารถตอบปัญหาแสนยากข้อหนึ่งได้ถูกต้อง อาเธอร์มีเวลาหาคำตอบ 1 ปีเต็ม ถ้าเขาตอบไม่ได้เขาก็จะถูกประหาร

'คำถามนั้นคือ...สิ่งที่ผู้หญิงต้องการ จริงๆ คืออะไร?'

ปัญหาดังกล่าวช่างยากเย็นจนแม้นักปราชญ์ที่ฉลาดก็ยังงุนงง เขากลับไปยังอาณาจักรของเขาและเริ่มหาคำตอบจากทุกผู้คนแต่ไม่มีใครให้คำตอบที่น่าพอใจได้ คนส่วนมากจะแนะนำให้เขาไปปรึกษาเรื่องนี้กับยายแม่มดแก่ซึ่งน่าจะเป็นผู้เดียวที่จะรู้คำตอบ แต่ราคาค่าปรึกษาคงจะแสนแพง

แล้ววันสิ้นปีก็มาถึง อาเธอร์ไม่มีทางเลือกอื่น แม่มดตกลงจะให้คำตอบ แต่อาเธอร์ต้องยอมรับเงื่อนไขแลกเปลี่ยนก่อน แม่มดต้องการแต่งงานกับกาเวนอัศวินผู้ทรงเกียรติสูงสุดของเหล่าอัศวินโต๊ะกลม และเป็นเพื่อนที่สนิทที่สุดของอาเธอร์

อาเธอร์หนุ่มถึงกับสยองขวัญ เพราะยายแก่หลังโกงมีฟันเหลือซี่เดียว ตัวก็เหม็นเหมือนโถส้วม ชอบทำเสียงประหลาดน่ารังเกียจ เขาปฏิเสธที่จะให้เพื่อนรักแต่งงานกับหล่อน

ฝ่ายกาเวนพอได้รับรู้ถึงข้อเสนอนั้น เขายอมแต่งงานเพื่อชีวิตของอาเธอร์ และการดำรงอยู่ของอัศวินโต๊ะกลม และยายแม่มดก็ให้คำตอบต่อคำถามของอาเธอร์ 'สิ่งที่ผู้หญิงต้องการจริงๆ ก็คือการได้เป็นตัวของตัวเอง' ทุกคนทราบได้ทันทีว่าแม่มดได้กล่าวอมตะวาจาอันยิ่งใหญ่ และอาเธอร์ก็รอดพ้นจากการประหารแน่นอน และก็เป็นเช่นนั้นจริง

แต่ทว่า...งานแต่งงานของกาเวนกับนังแม่มดช่างเหลือรับจริงๆ กาเวนสง่าผ่าเผยเช่นปกติทั้งสุภาพอ่อนน้อม ส่วนฝ่ายแม่มดเฒ่านั้นออกลายนิสัยเลวสุดเดช ทั้งกินมูมมามด้วยสองมือทั้งเรอ ทั้งส่งเสียงประหลาด ทุกผู้คนต่างรู้สึกอึดอัด

และแล้ว ยามค่ำของวันส่งตัวก็มาถึง กาเวนได้ปลอบตนเองพร้อมรับคืนสยอง เขาก้าวเข้าสู่ห้องนอนในคืนวิวาห์ ช่างไม่เชื่อสายตาตนเอง!!! หญิงสาวแสนสวยที่สุดที่เคยพบพานนอนรออยู่เบื้องหน้า กาเวนงุนงง???

สาวแสนสวยเฉลยว่า เพราะกาเวนช่างแสนดีกับหล่อน (เมื่อยามเป็นแม่มด) ดังนั้น ครึ่งหนึ่งของวันเธอจะอยู่ในสภาพพิกลพิการน่ารังเกียจ ส่วนอีกครึ่งหนึ่งของวันเธอจะอยู่ในร่างแสนสวยนี้

กลางวันเขาอยากให้เธอเป็นแบบไหน กลางคืนอยากให้เป็นแบบไหน? เป็นคำถามที่ช่างโหดร้าย!!! กาเวนเริ่มคิดไตร่ตรอง หญิงสาวสวยยามกลางวันเพื่ออวดต่อเพื่อนฝูง แต่กลางคืนเมื่ออยู่สองต่อสองเป็นยายแม่มด? หรือว่าเขาควรจะเลือกยายแม่มดตอนกลางวันแล้วได้สาวสวยเพื่อเริงระบำยามค่ำคืนดี??

เป็นคุณล่ะ คุณจะเลือกอย่างไร??? (กรุณาหยุดคิดสักนิดเมื่อตัดสินใจได้แล้วค่อยอ่านคำตอบข้างล่างนะ)

เอาล่ะ เมื่อได้คำตอบของคุณแล้ว อ่านคำตอบของกาเวนที่อยู่ข้างล่างนี้ กาเวนตอบว่า 'เขาขอมอบให้เธอเป็นผู้ตัดสินใจเลือกเอง' เมื่อเธอได้ยินดังนั้น เธอจึงประกาศก้องว่าเธอจะสวยตลอดเวลา เพราะเขาได้ให้ความเคารพและให้เธอเป็นตัวของตัวเอง

นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า...

1. ผู้หญิงไม่ว่าจะสวยหรือจะน่าเกลียด ลึกๆ ข้างในเธอก็คือแม่มด

2. ผู้หญิงจะกลายร่างเป็นแม่มดหรือเป็นสาวแสนสวยเมื่อไหร่นั้นขึ้นอยู่กับความประพฤติของผู้ชาย